

Jernbanesabotagen i Langå

Af Anders Straarup

Foto fra Langå Egnsarkiv med nuværende bro fra 1952, banelinjer 1908 og kassebro fra 1866.

Broerne

Den 18. november 1943 om morgenen blev jernbanebroerne ved Langå sprængt med stor militær og politisk virkning – og det udløste henrettelser, der fik stor betydning for forholdet mellem danskere og den tyske besættelsesmagt.

Jernbanen Aarhus-Randers blev indviet i 1862 og Langå-Viborg i 1863. Den prøjsiske general Falkenstein gav i 1864 ordre til sprængning af 1862-broen ved Langå i forbindelse

med forfølgelsen af en del af den danske hær, der bevægede sig rundt i Jylland. Endnu lever udtrykket Røven af 4. Division!

Den nye enkeltsporede kassebro fra 1866 blev i 1908 suppleret med 2 gitterbroer, så trafikken nemt kunne krydse Gudenaåen.

Jørgen Røjel

Den unge læge Jørgen Røjel fik i august 1943 stilling som turnuskandidat på Randers Sy-

gehus, så han bl. a. kunne bistå faldskærmsmanden Ole Geisler med jernbanesabotage i den del af landet. Jørgen Røjel var på Hvidsten Kro et par gange i august, men Ole Geisler opsøgte ham og bad ham om at planlægge en sabotage af Langå-broerne, når der i løbet af nogle uger var samlet sprængstof nok. Det var vigtigt, at sabotagegrupper og modtagegrupper ikke kendte hinanden, så derfor blev Røjel udtrykkeligt beordret til at blive væk fra Hvidsten Kro og have mindst muligt med andre illegale kredse i Randers at gøre.

Ole Geisler

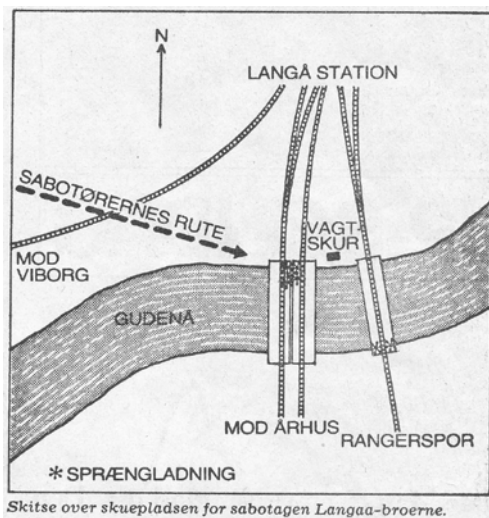
Meget klogt, men så undrer det, at Ole Geisler, der var med ved alle modtagelser af våben, sprængstoffer og faldskærmsagenter ved Hvidsten, tillod familien Fiil at have faldskærmsfolk boende i flere dage! Det gik helt galt, da to af dem blev arresteret af tyskerne 13. december 1943 og begyndte at tale!

Forberedelser

En dag i oktober 1943 kørte "Carlo" (adjunkt Kai Hoff) og Jørgen Røjel med dr. Thorup Petersen til Langå for at rekognoscere ved lokomotivremisen. Næstfølgende lørdag var det planen, at op mod ti lokomotiver skulle saboteres af Hoff og Røjel og to mere, der ikke dukkede op, fordi de var kørt galt i mørket.

Gitterbroer fra 1908 og broen fra 1866 set kort efter 1908. Foto fra Langå Egnsarkiv.

Skitse fra Langå Egnsarkiv. Jørgen Røjel har flere detaljer i "Kæft, trit og retning".

Da der yderligere kun var to lokomotiver, blev aktionen opgivet, og i stedet blev jernstøberiet sprængt.

Fra venners venner blev der skaffet tegninger over området og broerne. En hjælpsom politimand skaffede også planer om vagtposternes placering, tider for vagtskifter og andre nyttige oplysninger.

"Sabotekniker", kommuneingeniør Christian Bak regnede ud, at 75 kg "808" sprængstof fordelt på lejer og hoveddragere ville kunne ødelægge broerne.

Mandag den 15. november om aftenen, godt 2 døgn inden aktionen, kørte Thorup Petersen, Bak og Røjel til et plantageområde nordvest for broerne med to store kasser beregnet til nedgravning med sprængstoffet.

Aktionen

Onsdag aften cyklede 6 mænd fra Randers til et sted i plantagen ikke langt fra spræng-

Sprængningerne skulle synkroniseres med sprængninger på sporskiftecentralen i Aarhus, så længdebanen effektivt kunne sættes ud af drift inklusive omveje over Ryomgård og Viborg. Ole Geisler iværksatte omkring 15 sprængninger inden for de nærmeste døgn!

Efter endt arbejde blev de to betjente bundet til en pæl i så tilpas afstand fra broerne, at de ikke skulle kunne blive ramt af sprængstykker. Der blev trykket på 30-minutters tidsblyanterne, så de 6 mænd havde en chance for at komme tilbage til Randers inden første eksplosion, der nok ville betyde tyskere på vejene.

Jørgen Røjel var kommet hjem og i seng, inden han hørte første eksplosion. Det lettede!

En indberetning til DSB's hovedkontor opregner, at der fra stationen i Langå hørtes 4 eksplosioner, kl. 5.25, 6.15, 7.35 og 9.41. På broerne fandtes 6 eksplosionssteder og både

den gamle bro og de to broer med hovedsporene var så ødelagte, at trafik var umulig!

Militær virkning

Det lykkedes at åbne 1866-broen igen den 30. november for små lokomotiver med lav fart. Gitterbroerne blev repareret og afstivet og taget i brug 17. december 1943, dog max. 15 km/t. De blev i 1952 erstattet af nuværende jernbanebro lidt fjernere fra 1866-broen og derefter nedrevet.

Denne sabotage blev fulgt op af talrige jernbanesabotager resten af krigen, så tog blev forsinkede og mange tyskere blev bundet til bevogtning.

Politisk betød Langå-sabotagen, at englænderne prioriterede forsyninger til dansk modstandsbevægelse højere, og det britiske udenrigsministerium erklærede: "Sabotagen,

Foto fra museet i Langå. Broerne sank noget sammen efter sprængningerne 18. november. Gennem gitterbroerne ses kassebroen fra 1866, klar igen 30. november, mens de afstivede gitterbroer blev klar igen 17. december, også kun for langsom trafik.

set i sammenhæng med dansk skibsfarts indsats på de allieredes side, udgør et definitivt bidrag til den samlede krigsindsats." Efter 3½ års besættelse var Danmark ved at være, hvor Norge var allerede den 9. april 1940 – med i de allieredes rækker.

Tysk sikkerhedspoliti

Det tyske sikkerhedspoliti kom fra Aarhus til Langå og senere til Randers torsdag den 18. november. Mange, inklusive Jørgen Røjel i 1973, da han skrev "Kæft, trit og retning", mente, at de hurtige arrestationer skyldtes stikkere!

Dobbeltagenten

I år 2000 havde han set sagsakterne om Harvy Jensen, og Røjel gav et mere nuanceret billede i bogen "Dobbeltagenten" om Harvy Jensen, f. 1921. Han var blevet ansat som tolk hos det tyske sikkerhedspoliti 36 timer før han blev taget med til Langå.

I løbet af resten af besættelsen var han meget aktiv. Han angav Langå-sabotørerne, Hvidstengruppen, Hornsletgruppen og Stoholmgruppen, og det førte til 18 henrettelser og en lang række arrestationer.

Efter krigen kunne Knud Christensen fra Hvidstengruppen, hvorfra 8 mænd blev henrettet, fortælle englænderne, at deres tolk på Alsgades Skole i København havde en fortid. Under den efterfølgende retssag kom det frem, at Harvy Jensen mod krigens slutning ved flere lejligheder havde advaret modstandsbevægelsen om forestående aktioner, så det talte positivt. I Landsretten blev han idømt 18 års fængsel – men løsladt 1. august 1950. Billigt sluppet! Ingen tvivl om at han var stikker, men jeg mener ikke, man kan bruge samme ord om unge, der blev lokket til at sige for meget!

I Langå ville Harvy Jensen gerne tage initiativet, men det fik han ikke lov til af ældre både danske og tyske politifolk. Han fortsatte til Randers.

Modstand i Randers

Jørgen Røjel skrev i "Dobbeltagenten": "Der var flere sabotagegrupper i Randers, og mange modstandsfolk sluttede sig til Terænsportsforeningen ledet af Kai Hannibal Hoff. Andre kom fra Randers Roklub, fra KU, fra KFUM Spejderne og gymnasieeleverne fra Randers Statsskole.

De unge frihedskæmpere var modige, og de var meget opsat på at deltage i kampen mod tyskerne, men gennemgående var de dårligt uddannede. Frem for alt var de ikke opdraget til at holde tand for tunge, og de manglede enhver form for militær sikkerhed. De forstod ikke, at man måtte specialisere sig. Man kunne ikke være medlem i en bladgruppe, hvor man arbejdede med fremstilling og fordeling af illegale blade, og samtidig være med i en sabotagegruppe."

Harvy Jensen i arbejde

Allerede om eftermiddagen den 18. november begyndte "Eriksen", som Harvy Jensen kaldte sig, at anholde nogle helt unge elever fra Randers Statsskole, der uddelte illegale blade. Eriksen havde en utrolig kombinationsevne, og han var overbevist om, at han skulle begynde med folk, der havde med illegale blade at gøre.

Om aftenen satte sabotører ild til et maskinsnedkeri på havnen i Randers, og ejeren mente at have genkendt en af dem. Gestapo-folkene besluttede sig for at kigge nærmere på sagen – hvilket tyder på, at de havde adgang til oplysninger indsamlet af dansk politi. 19. november kl. ca. 10.30 kom holdet med Harvy Jensen, 22 år, til A/S Jysk Trælastimport i Strømmen for at tale med Otto Manley Christiansen, 19 år. Otto blev forhørt om sin familie, og fortalte om sit arbejde i en bladgruppe. "Eriksen" virkede tillidvækkende på Otto, der fik at vide, at det hele endte godt, hvis han fortalte alt om kammeraterne. Han vedgik, at han også var med i en sabotagegruppe – og han fortalte

om jernbanesabotager og brandstiftelser og opgav navne på andre gruppe-medlemmer.

Senere på formiddagen kørte "Eriksen" og hans Gestapo-kolleger til Mejerigaarden og anholdt Anders William Andersen, 19 år. Den "venlige" tolk fik Anders til at fortælle om sin familie, og de foreninger, han var medlem af, også Terrænsportsafdelingen ledet af Kai Hoff. "Eriksen" nævnte, at Otto allerede havde fortalt alt om deres fælles sabotageaktioner, så Anders måtte også hellere fortælle alt! Et ældgammelt forhørstrick, men her virkede det. Anders tilføjede, at Sven Johannesen var leder af en anden sabotagegruppe fra Kai Hoffs Terrænsportsforening. Tilfældigt blev Per Moesgård-Nielsen også arresteret, mens Anders blev forhørt, da han løb ned ad en trappe, så det lignede flugt. Hans navn var blevet nævnt af Otto.

Oplagt også at besøge Sven Johannesen, der trak en pistol, da Gestapo trængte ind i Søren Møllersgade 27 ved godt 17-tiden, men han blev hurtigt overmandet og lagt i håndjern. Han havde også en pistol fra Langå.

Oluf Kroer

Efter lukketid i Sparekassen fredag kl. 18 tog Oluf Kroer to pistoler, hvoraf en havde tilhørt en af reservebetjentene, der havde været på vagt i Langå, med fra Sparekassen til Sven Johannesens hjem.

Som standard bliver der altid noteret numre på pistoler, og hvem de er udleveret til. Da han ringede på, blev han halet ind af to Gestapo-folk, der hurtigt fandt hans pistoler. Han blev truet med tortur, hvis ikke han ville give oplysninger, men det ville ikke få ham til at fortælle noget. Dagen efter skrev han i arresten i Aarhus i sin lommebog: "Først nægtede jeg alt, men da jeg erfarede, at Johannessen havde tilstået, måtte også jeg bekende kulør. Tyskerne var betydelig flinkere, end jeg havde regnet med. Der var ikke tale om tortur af

nogen art, men jeg tilstod jo også villigt alt." Uklart, hvor meget han fortalte! Formuleringerne tyder på, at han regnede med, at tyskerne ville læse hans notater!

Blive eller flygte?

Lørdag morgen den 20. november blev Jørgen Røjel orienteret af Thorup Petersen om arrestationerne, så han skyndte sig straks ud af byen. Ejvind Jacobsen regnede ikke med, at nogen kendte ham, og han holdt lav profil i måneder. Kai Hoff valgte at blive ved med at passe sit arbejde på Randers Statsskole og i modstandsbevægelsen. Tyskerne må have holdt ham under observation i håb om at arrestere flere sammen med ham.

Kai Hoff

Den 30. november 1943 blev Kai Hoff arresteret i sin lejlighed, der flød med våben og sprængstoffer. Han vidste, det var helt galt, så da han under forhør på Thorsgades Kaserne, nu Dragonparken, havde stået flere timer under forhør foran en varm kakkellovn, greb han en stol og angreb en soldat for at flygte ud af et vindue. En anden soldat skød ham, så han døde få timer senere.

Mindetavlen for Kai Hoff opsat i Dragonparken.

Samme aften blev han begravet i mørke på Østre Kirkegård, hvor pastor Poul Borchsenius havde forbud mod at sige noget ved graven. I stedet sang han for på "Altid frejdig,-". Næste dag sørgede folk fra Randers for at dække graven og omgivelserne med rød-hvide blomster.

Tysk politisk reaktion

Tillbage til den tyske politiske reaktion på Langå-sabotagen. De øverste tyske chefer i Danmark var den militære chef general von Hanneken, den højere SS- og politifører Günther Pancke og det tyske riges befuldmægtigede dr. Werner Best. Indbyrdes uenige, og det var deres chefer i Berlin også, så det i sidste ende var Hitler, der gav ordrer. Werner Best var meget optaget af med så lille tysk indgriben som muligt, at få Danmark til fortsat at være en stabil leverandør af landbrugsvarer og arbejdskraft, men situationen efter 29. august 1943, hvor tyskerne tog magten, var markant ændret.

Pancke skyndte sig at oplyse SS-rigsfører Heinrich Himmler om, at 24 arresterede sabotører inden for få dage ville blive dømt ved krigsretter og henrettet, men lørdag den 20. november tilføjede Werner Best, at det tyske sikkerhedspoliti arbejdede udmærket. "Allerede i går kunne de sabotører pågribes, der i forgårs sprængte den strategisk vigtige jernbanebro ved Langå. Jeg beder derfor om, at man afstår fra enhver form for "soneforanstaltninger" i Danmark." (Niels-Birger Danielsen i MODSTAND III, s. 221)

Skrækeksemplet var, at næsten alle i landsbyen Lidice nær Prag i Tjekkiet, blev dræbt som hævn for drab på SS-lederen Heydrich i 1942!

Hurtige henrettelser

Noget skulle der ske hurtigt, så efter en lyn-dom ved krigsretten blev to mænd henrettet

i Ryvangen den 22. november 1943. Pastor Poul Borchsenius fortæller, at sidste ønske fra bagerlærling Marius Jeppesen, 21 år og fra Randers, var, at han kunne tage sin uldne trøje af, så hans bror kunne få den, i stedet for at den blev ødelagt af skudhuller. Det skete!

Krigsret i Aarhus

Den 24. november 1943 blev krigsretten sat i Aarhus. De 6 fra Randers bekræftede de tilståelser, de var kommet med under forhør. Om de fortrød? Det gjorde de fire yngste. Oluf Kroer og Sven Johannesen ville intet fortryde – de ville gøre det samme igen, hvis de fik lejlighed til det. "Sven Johannesen udtalte i krigsretten, at der i Danmark efter hans død ville fremstå nye modstandsfolk. Det var mænd, der ville trodse fængsel og død, og de ville kæmpe for Danmarks frihed. De var fædrelandets skjulte hær. Han var glad for, at han gennem sit eksempel måtte vise vej for dem, der endnu tøvede." ("Dobbelt-agenten" s. 50.)

Domme i krigsretten

Forsvareren indstillede til krigsretten, at der blev taget hensyn til de to yngstes unge alder, 17 og 18 år. Efter votering oplæste dommeren dødsdomme over Sven Johannesen, Oluf Akselbo Kroer, Anders William Andersen og Otto Manley Christiansen. Der var livsvarigt tugthus til de yngste, Per Moesgaard-Nielsen og Kaj Sørensen. Som senere ved Hvidsten-gruppen var det åbenbart vigtigt for tyskerne, at der ikke automatisk var dødsdomme til alle. Som situationen var, ville benådninger dog være utænkelige.

Henrettelserne

De fire dødsdømte og den ligeledes dødsdømte Georg Mørk Christiansen fra Aarhus fik besøg af stiftsprovst Kaj Jensen, der ud-delte eksemplarer af Det Nye Testamente i forbindelse med samtaler. Onsdag den 2. de-

cember 1943 fik de ved 5-tiden om morgenen besked om, at henrettelserne ville finde sted i løbet af de næste to timer. De fik lejlighed til at skrive afskedsbreve og til at tale med den tyske feltpræst Plate, der talte med hver enkelt og afholdt fælles nadver. Alle var rolige og fattede under transporten til Skæring. På den militære skydeplads på Skæring Hede blev de bundet til hver en pæl og de ca. 50 soldater fra den tyske værnemagt, der var på gennemrejse fra Rusland til Norge, trådte an. Efter henrettelserne blev de 5 i deres egen påklædning lagt i almindelige hvide kister og kørt bort.

"Henrettelserne gjorde et dybt indtryk på befolkningen – ikke mindst i Randers, hvor

alle flag i dagens løb vajede på halv stang – det var en by i sorg. Enkelte mente dog, at de henrettede havde fået løn som forskyldt, f. eks. afslog direktør Wærum, Vognfabrikken "Scandia", hvor Sven Johannesen havde arbejdet, at skrive under på en benådningssøgning, idet han mente, at ingen straf var for hård for disse folk, der ødelagde dansk ejendom.

De unge gik i døden sikre på deres sags retfærdighed og med troen på, at deres offer ville blive modtaget og husket af den danske befolkning – og det viste sig også, at tilgangen til de aktive sabotørers rækker voksede støt -." (Jørgen Røjel i "Kæft, trit og retning" s. 100.)

Ligene fundet

Fra Skæring Hede forsvandt ligene af de henrettede. Efter krigen fortalte en tysk underofficer, at han havde været med til at begrave henrettede modstandsfolk på det militære område ca. 500 m vest for Husbjerg mellem Oksbøl og Oksby. Pladsen blev udgravet, og man fandt 6 kister. Det var de 5 henrettede fra Skæring Hede samt Alf Tolboe Jensen, henrettet i Aarhus 29. december 1943. De blev gravet op, identificeret og sendt hjem efter familiernes ønsker.

Begravelser i Randers

Anders W. Andersen, Oluf Axelboe Kroer og Sven Christian Johannesen blev den 25. maj 1945 begravet i Mindelunden på Nordre Kirkegård, se foto. Her blev også Flying Officer James Reid Bradley, reservepolitibetjent Niels Gunnar Pedersen og adjunkt Kai Hannibal Hoff begravet 23. juni 1945.

Da Kai Hoff blev i Randers efter 20. november, blev også medlemmer af hans sabotagegruppe. Som nævnt blev Kai Hoff arresteret 30. november, og samme dag blev violinist Ole Hovedskov, der havde deltaget i Langå-sabotagen og journalistelev Viggo Torstensson

Mindestenen på Skæring Hede, rejst 1977, med kranse fra årsdagen for henrettelser. Navne på de henrettede og Dreng, I Dreng som døde, - af Kaj Munk. Foto: Anders Straarup 24. februar 2020.

Anders W. Andersen , Oluf Kroer og Soen Johannesen fundet ved Oksbøl blev begravet her i Mindelunden på Nordre Kirkegård i Randers 25. maj 1945. Foto: Randers Stadsarkiv.

James Reid Bradley, Niels Gunnar Pedersen og Kai Hannibal Hoff blev flyttet fra andre grave. 23. juni 1945 blev de nedsænket i nye grave i Mindelunden i Randers, hvor 11 ofre fra samme krig er begravet. Foto: Randers Stadsarkiv.

arresteret. De var fængslet i måneder, inden de 16. maj 1944 begge blev dødsdømt. De kom til at sidde i dødscellen i Vestre Fængsel, hvor bl. a. Hvidstengruppen havde siddet. De blev reddet af henrettelsesstoppet, der blev indført, efter at 8 mænd fra Hvidstengruppen var blevet skudt. Den 19. september blev deres straf ændret til livsvarigt fængsel i Tyskland, hvor Ole Hovedskov fik en lungetuberkulose, som han døde af i 1951.

Drenge, I Drenge som døde

Derefter blev han begravet i Mindelunden foran stenen med verset af Kaj Munk: Drenge, I drenge som døde – der blev skrevet til minde

om de 23 soldater, der faldt den 29. august 1943, da de nægtede at lade sig afvæbne af tyskerne. Samme vers ses på mindesten ved henrettelsesstedet på Skæring Hede og på henrettelsesstedet i Mindelunden i Ryvangen.

Ejvind Jacobsen

Efter sin deltagelse i Langå-sabotagen fortsatte Ejvind Jacobsen sit arbejde som lærer på Hadsundvejens Skole og i modstandsbevægelsen, hvor han især havde med nedkastninger at gøre assisteret af FDF-spejdere og i samarbejde med politibetjent Carl Pedersen og hans kone Gertrud Pedersen, kendt som en af Toldstrups piger. Han nævner i sine

På 75-årsdagen for Danmarks befrielse var der krans og blomster fra Randers Kommune, AS-gruppen, Hjemmeværnet og andre. Foto: Anders Straarup 5. maj 2020.

Kassebroen fra 1866, fredet 1998, nu stiforbindelse. Spor efter gitterbroerne, fjernet i 1952, ses stadig. Foto: Anders Straarup 17. august 2018.

erindringer en nedkastning 11. december 1943 ved Fussingø og en anden ved Værum 8. april 1944. Den 9. juni 1944 kl. tyve minutter i seks ringede Gestapo på entredøren i huset i Drosselhaven, hvor Ejvind boede på 2. sal. Værten lukkede op og blev fejtet til side. Da Gestapo nåede op til Ejvinds dør, skyndte han sig ud af altandøren. Desværre nåede hans forberedte papirreb kun til 1. sal, så han måtte lade sig falde. Månedes senere fandt man på et sygehus i Sverige ud af, at en fod var brækket. Under flugten søgte han hjælp hos en slagtermester, der skjulte Ejvind og gik et aftalt sted hen med en besked, så Carl og Gertrud kunne blive alarmeret. Det er en lang historie, hvordan han blev hjulpet ud af byen og siden tværs gennem Jylland og videre til Sverige.

Jørgen Røjels virke

Jørgen Røjel var meget aktiv under hele besættelsen og han skrev i årenes løb en række bøger om dele af modstandskampen. Her på egnen har hans fremragende bog fra 1984 "Modstandsgruppen Hvidsten" den største interesse. Han tog sig også tid til at fortælle i en lille video om Sabotagen af Langåbroerne.

1866-broen og informationstavle

Langå-sabotagen på AirmenDK

På internettet bruger jeg mange sider på at fortælle om allierede flyvere skudt ned over Danmark og danske farvande, se **AirmenDK** <https://www.airmen.dk> og links derfra. Nemtest: Klik på **Langå** sidst i linjen **Latest – Se-neste**. Når en canadisk flyver og fire deltagere

Informationstavle fra Museum Østjylland rejst af Randers Kommune på 75-årsdagen for sabotagen. Blandt de mange fremmødte var borgmester Torben Hansen og initiativtager Iben Sønderup, der skimtes bag informationstavlen. Foto: Stadsarkivar Tina Knudsen Jensen, Randers Stadsarkiv, 18. november 2018.

i **Langå-sabotagen** er begravet i Mindelunden på **Randers Nordre Kirkegård** er det oplagt at sætte sider om Langå ind det sted. Åbn AirmenDK, klik på kortet **Kirkegårde** og Randers og se mange links derfra – også vejledning i at finde broerne og Skæring Hede. Naturligvis også den lille video, Fortidsmindeguide om Jernbanebroerne ved Langå og nogle artikler fra Randers Amtsavis bl.a. med fotos af sabotører fra Randers.

Vigtigste kilder:

Jørgen Røjel: "Kæft, trit og retning" fra 1973 og "Dobbeltagenten" fra år 2000.

Niels-Birger Danielsen: "MODSTAND 1943-1944", 2019 og "Werner Best, Tysk rigsbefuldmægtiget i Danmark", 2013.

Ejvind Jacobsen: "Modstand og flugt", i Historisk Aarbog for Randers Amt 1983, s. 81-106.

Peter Bondesen og Steen Noer Madsen: "Randers i besættelsestiden", 1983.

Fotos og andet fra Randers Stadsarkiv og Langå Egnsarkiv.

Foto fra Iben Sønderup, der ses foran fanen fra Hjemmeværnsskole Hvidsten og ved siden af museumschef Jørgen Smidt-Jensen fra Museum Østjylland. Hun talte lige før afsløringen af informationstavlen.

Forfatterinfo

Anders Straarup

Efter læreruddannelse i Jelling 2 år hos Nørrejyske Artilleriregiment. Reserveofficer.

Lærer og skolevejleder på Havndal Skole til 2006.

Internet: Linksbuketten 1998, Randerstæppet 2006, AirmenDK fra 2007.

Modtager af Ellehammer Prisen 2018 for arbejdet med AirmenDK.

Mail: straarup@linksbuketten.dk

www.airmen.dk

www.linksbuketten.dk

Karetmagervej 25, 8920 Randers NV

Mobil 29 25 32 85
